

Noua Ordine

#198

10 / 2023 (134)

Lexicon - Michael Kühnen

39 - LINIA GENERALĂ

Linia generală a Noului Front înlocuiește linia de partid a Partidului Național-Socialist al Muncitorilor Germani (NSDAP) pe durata interdicției naziste.

În național-socialism, partidul întruchipează voința organizată de a trăi a poporului și este purtătorul voinței acestuia pe drumul spre Noua Ordine (vezi Voință). În acest scop, își supune membrii de partid la formarea unei voințe politice comune. Această formare a voinței organizată de partid nu interferează cu libertatea interioară a național-socialistului, ci îl obligă la disciplina necesară pentru a conduce revoluția spre victorie. Este concretizată în linia partidului:

NUMAI CEI CARE SE SUBORDONEAZĂ LINIEI PARTIDULUI POT FI MEMBRI DE PARTID!

Linia partidului cuprinde interpretarea obligatorie a programului partidului, prezentarea istoriei partidului, elementele fundamentale ale înțelegerii viziunii național-socialiste asupra lumii și a atitudinii față de viață și, în sfârșit, definirea strategiei și tacticii partidului în lupta sa pentru putere și, după ce a preluat puterea, în lupta pentru construirea Noii Ordini. Deoarece o revoluție național-socialistă nu este posibilă fără partid și fără linia de partid pe care acesta o impune, național-socialiștii, acolo unde nu există un

partid național-socialist sau unde acesta este interzis, trebuie să se organizeze pentru a crea un partid.

Această sarcină a fost preluată de Frontul Nou din Germania. Lupta organizată pentru înființarea unui partid are nevoie și de o linie politică obligatorie, în acest caz linia generală a Frontului Nou. Aceasta clarifică aceleași întrebări ca și viitoarea linie de partid, se afirmă în mod militant și le permite astfel național-socialiștilor organizați - să formeze o voință disciplinată cu scopul de a construi partidul național-socialist.

Această linie generală este, desigur, supusă confirmării sale de către conducerea legitimă ulterioară a partidului, adică este valabilă doar pentru moment. Prin urmare, Nouul Front așteaptă sprijinul tuturor naționaliștilor adevărați, adică bine intenționați, în lupta lor pentru refacerea NSDAP, chiar dacă nu sunt de acord cu linia generală în chestiuni precum programul, înțelegerea istoriei și definirea ideologică. Prin urmare, strategia și tactica se află în mod clar în prim-planul liniei generale a Noului Front.

Linia generală a Frontului Nou este exprimată în ordinele practice ale conducerii sale și în expunerile teoretice ale lexiconului său politic.

40 - GERMANIA

Popoarele germanice formează nucleul rasei ariene (a se vedea Arieni). Ei sunt una dintre cele patru familii de popoare (alături de romani, slavi și indo-europeni de est) și s-au stabilit în Europa, în special în centrul și nordul continentului. Din punct de vedere rasial, popoarele germanice aparțin tipului uman nordic al arianismului și sunt, din punct de vedere istoric, moștenitorii ideii romane de imperiu și, de la căderea Romei, principalii purtători etnici ai imperiului.

Principalul popor din familia de națiuni germanice este germanul (vezi Germania). Prin urmare, național-socialismul original este o creație a gândirii și a sentimentelor nordico-germanice-germanice și a fost inițial îndreptat exclusiv către acest tip de oameni. Reich-ul german urma să devină mai întâi Marele Reich german și, în cele din urmă, Marele Reich germanic, cuprinzând toți purtătorii de sânge nordic-germanic.

Fidel acestei mari aspirații germanice, național-socialismul noii generații luptă, de asemenea, pentru unificarea tuturor popoarelor germanice din Europa în cadrul unei federații germanice și ca parte a celui de-al patrulea Reich.

Cu toate acestea, din cauza rezultatelor și consecințelor istorice ale celui de-al Doilea Război Mondial, care pun în pericol supraviețuirea întregii rase ariene și necesită unitatea sa volitivă, național-socialismul se consideră astăzi ca fiind voința organizată de a trăi a rasei ariene în ansamblul ei, care dorește să modeleze

toate popoarele albe. Purtătorii acestei voințe în cadrul popoarelor sunt partidele național-socialiste respective (a se vedea și Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani). Cu toate acestea, acest angajament cuprinzător al luptei politice pentru conservarea și dezvoltarea speciei rasei ariene va include întotdeauna sarcina de a asigura supraviețuirea și dezvoltarea superioară a speciei umane nordico-germanice în conformitate cu specia și natura sa.

Național-socialiștii reușiți în *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front* sunt mai întâi germani, apoi germani, apoi europeni și, în cele din urmă, albi.

41 - MINDED

În condițiile unei democrații de tip occidental, Partidul Național-Socialist folosește tactica revoluției legale. Adică, încearcă să preia puterea prin convingerea majorității poporului și în cadrul constituției existente.

Acest lucru nu se face din oportunism, nu trebuie să ducă la o adaptare internă la sistemul de conducere și nu reprezintă o trădare a revoluției. Mai degrabă, este o consecință a conștientizării faptului că obiectivul național-socialismului - Volksgemeinschaft ca fundament al Noii Ordini - nu poate fi atins împotriva masei populației, ci doar cu acordul acesteia. De aceea, partidul național-socialist poate folosi mecanismele formale ale democrației fără să trădeze revoluția.

Desigur, sistemul de guvernare este conștient și de faptul că respectarea formalităților democratice nu înseamnă recunoașterea lor și că revoluția este la capătul drumului. Acesta este motivul pentru care Partidul Național Socialist este din ce în ce mai persecutat chiar și într-o democrație. Acest lucru este valabil mai ales în RFG, care este doar în aparență o democrație de tip occidental, dar este în esență o entitate semi-colonială aflată sub controlul SUA și al sionismului, un teritoriu de ocupație nesuveran (a se vedea și Suveranitate).

Astfel se explică persecuția deosebit de dură a voinței de libertate a völkisch în RFG - și, prin urmare, interzicerea Partidului Național-Socialist al Muncitorilor Germani. Cu toate acestea, chiar și în aceste condiții, Frontul Nou se folosește de marja de manevră a unei democrații formale. Aceasta își expune în mod conștient liderii, cadrele și membrii la persecuții politice, inclusiv la închisoare pentru opiniile lor, și consideră că acest lucru face parte din strategia sa:

Noul front nu vede încarcerarea susținătorilor ca pe o catastrofă sau o înfrângere, ci ca pe o dovadă că sistemul a recunoscut pericolul, că vede o amenințare în această luptă și că, prin urmare, mișcarea este pe drumul cel bun.

Noul Front a recunoscut că încarcerarea susținătorilor, deși cauzează probleme pe termen scurt, creează un proces de selecție pe termen lung care întărește și întărește cadrele și dezvoltă o elită militantă.

Frontul Nou înțelege întemnițarea susținătorilor ca pe un sacrificiu necesar, care pe termen lung își produce efectul în conștiința oamenilor și aduce mișcării atenție, interes, respect și, în final, admirație.

Frontul Nou reușește să demonstreze ipocrizia sistemului, arătând cu degetul închisoarea susținătorilor și expunând frazele nobile ale libertății de exprimare și ale drepturilor fundamentale ca fiind o înșelare a poporului și o frunză de smochin a servituții interne și externe.

Din toate aceste motive, Frontul Nou acceptă încarcerarea susținătorilor în lupta sa politică și o folosește pentru propagandă. Cu toate acestea, nu practică un cult al ilegalității, se străduiește să folosească toate marjele de manevră, să respecte legea și lasă sistemul să demonstreze public că greșește prin persecutarea și încarcerarea oponentilor săi.

Această formă de luptă pentru o revoluție legală în condițiile interdicției naziste poate avea succes doar dacă Frontul Nou reușește întotdeauna să înlăture teama de persecuție și Gesinnungshaft a susținătorilor săi și să transmită certitudinea că Gesinnungshaft-ul național-socialiștilor este benefic mișcării pe termen lung și contribuie la răsturnarea sistemului conducător. În schimb, Noul Front respinge tactica rezistenței armate - vârcolacul - ca fiind inadecvată în actuala etapă istorică a luptei germane pentru libertate.

42 - PARTICIPAREA LA PROFIT

Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani este partidul socialismului german și, prin urmare, se străduiește să construiască o comunitate națională socialistă. Acest lucru se concretizează în forma economică a corporativismului, în care clasa muncitoare participă la bunurile de producție ale economiei naționale și poartă o responsabilitate comună. Acest obiectiv este servit de cererea de repartizare a profitului în marile întreprinderi de la punctul 14 din programul de partid al NSDAP.

Aceasta vizează în mod clar industriile cheie naționalizate de Statul Național Socialist Popular (a se vedea Statul) și companiile care fuseseră deja socializate anterior (a se vedea și Naționalizare). O astfel de participare la profit are sens doar ca participare la activele productive ale întreprinderii, deoarece în acest fel se promovează atașamentul lucrătorului față de munca sa și se trezește interesul său personal pentru succes, deoarece participarea sa la profit depinde de profitul concret obținut.

Prin urmare, toate întreprinderile naționalizate care obțin un profit semnificativ sunt reincorporate în scurt timp, iar certificatele de acțiuni sunt eliberate muncitorilor ca proprietate inalienabilă a muncitorului în activele productive. În acest fel, comunitatea societății ca atare devine proprietarul întreprinderii.

Sunt excluse de la această reglementare întreprinderile aducătoare de bani, toate cele care urmăresc scopuri non-profit și, prin urmare, funcționează în mod inevitabil mai mult sau mai puțin în pierdere, precum și întreprinderile mici și mijlocii care sunt în mod clar proprietate privată și servesc clasa de mijloc. Pentru angajații de acolo se fac aranjamente legale de compensare pentru participarea lor la averea națională.

Deoarece în Volksstaat-ul național-socialist puterea de a dispune de mijloacele de producție - cu excepția unor excepții - rămâne legată de proprietatea privată, acest lucru înseamnă că, pentru marile întreprinderi care sunt transferate în proprietatea muncitorilor, comunitatea din fabrică devine stăpânul întreprinderii, deoarece a devenit proprietar. Prin urmare, participarea la profit conduce inevitabil la coresponsabilitatea lucrătorului pentru întreprinderea sa. Această coresponsabilitate este exercitată de comitetele de întreprindere, ale căror competențe sunt extinse și care sunt compuse pe baza parității de o treime: O treime din consiliile de întreprindere sunt numite de stat, o treime de către Frontul Muncii, în calitate de patron și reprezentant al intereselor întregii forțe de muncă, iar o altă treime sunt alese direct de către comunitatea din fabrică, în cadrul unor alegeri personale libere.

Pentru a evita ca alți lucrători să fie dezavantajați, se introduce o coresponsabilitate similară și în întreprinderile naționalizate și private care depășesc o dimensiune minimă care urmează să fie specificată. În companiile private, comitetele de întreprindere sunt compuse din câte o treime din reprezentanții angajatorilor, ai frontului sindical și ai comunității de muncă.

În acest fel, odată cu acumularea averii tovarășului popular, se promovează în același timp coresponsabilitatea și participarea sa la profitul din averea poporului și astfel se construiește o adevărată comunitate populară socialistă.

43 - CREDINȚA

Credința este mijlocul de trai al național-socialistului! Credința este cerută de național-socialism de la toți adeptii săi - dar mai ales de la soldații săi politici din Sturm-Abteilung. Printre cele 10 porunci ale soldatului politic, "credința" este prima poruncă. Dar poate fi cerută cu adevărat credința? Nu cumva capacitatea de a crede scapă în mare măsură voinței umane, că cineva capătă sau pierde credința în ceva, indiferent dacă vrea sau nu?

Într-adevăr, nu se poate și nu trebuie să "crezi" în ideea național-socialistă. Nu este nici religie, nici ideologie. Ea nu învață dogmatismul unor credințe arbitrare. Național-socialismul este pur și simplu conștientizarea legilor vieții, a naturii biologice și a destinului omului în mediul său, precum și hotărârea idealistă de a lucra pentru realizarea unei ordini în conformitate cu specia și natura, pentru

conservarea și dezvoltarea speciei. Una este reprezentată de umanismul biologic ca teorie științifică a cunoașterii, iar cealaltă de etica idealismului valorilor. Pentru a lupta pentru Noua Ordine, național-socialiștii se organizează în Partidul Național-Socialist - în Germania, Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani. Iar acest partid cere acum fiecărui membru de partid - dar mai ales soldaților săi politici - o triplă credință:

credința în partid;

credința în tovarăși (vezi camaraderie);

credința în propria persoană.

Această poruncă: "Credința" nu cere veridicitatea unor afirmații ideologice sau de altă natură, ci această credință este decizia de a avea încredere. Ea nu se supune dogmelor, ci cere voința de a încredința propria viață comunității din care primește sens și valoare!

A crede în partid înseamnă a avea încredere că partidul, ca voință organizată de a trăi a poporului și ca organizație politică de avangardă a națiunii, are întotdeauna dreptate. Nici un național-socialist nu poate avea vreodată "dreptate" împotriva partidului. Nu pentru că fiecare decizie trebuie să fie întotdeauna corectă, ci pentru că obiectivul este corect și fără munca organizată de partid, fără lupta condusă de partid, acest obiectiv nu ar fi atins niciodată.

Credința în camarazi înseamnă să ai încredere că, în ciuda tuturor defectelor și neajunsurilor umane, camarazii îți vor fi mereu alături și vor continua lupta acolo unde tu însuși a trebuit să te oprești - și asta de-a lungul generațiilor.

Credința în sine este încrederea în propriile forțe. Persoana care crede este mai puternică decât se crede ea însăși. El poate îndura orice, atâta timp cât crede! Acest lucru face posibil ca național-socialistul să aibă mândria și sfidarea lui, pe care le aruncă asupra lumii minusurilor conducătoare.

44 - EGALITATE

Ca viziune a umanismului biologic, național-socialismul se bazează pe realitatea vieții determinată de legile naturale și respinge orice dogmatism. Totuși, una dintre aceste dogme este afirmarea egalității umane. Realitatea vieții nu este egalitatea, ci diversitatea (a se vedea și diferențierea). Oamenii diferă din punct de vedere biologic și, prin urmare, și din punct de vedere spiritual, în funcție de rase și popoare, precum și în funcție de sex, ca bărbați sau femei și, în cele din urmă, ca ființe umane individuale. Această diversitate trebuie păstrată și consolidată pentru a servi vieții.

De aceea, național-socialismul luptă pentru imaginea umană a idealismului valorilor, care vrea să vadă și să trezească în individ cea mai înaltă întruchipare a valorii rasei și a personalității. Luptă pentru realizarea de sine a sexelor (vezi Männerbund și maternitatea). Mai presus de toate, însă, el luptă pentru conservarea și dezvoltarea speciilor de popoare și rase. În această luptă pentru conservarea și dezvoltarea speciei, toți membrii poporului au drepturi și îndatoriri egale - aceasta este singura egalitate:

Că fiecare are drepturi și îndatoriri egale la locul său și în funcție de capacitățile și înclinațiile sale, pentru a-și servi poporul și rasa în cel mai bun mod posibil!

De aceea, Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani cere, la punctul 9 din programul său de partid, drepturi și îndatoriri egale pentru toți Volksgenossen ca cetățeni. Ca o primă datorie, punctul 10 cere în mod consecvent fiecărui Volksgenossen să creeze mental sau fizic, activitatea sa trebuind să fie în interesul Volksgemeinschaft-ului. Fiecare îndatorire conține în același timp și un drept, constituind astfel libertatea Volksgenossen. Cele mai importante sunt:

1. dreptul la muncă și datoria de a munci pentru comunitatea națională.
2. dreptul la libera alegere a modului de reproducere și de întemeiere a familiilor (vezi familie) și datoria de a păstra puritatea corpului poporului în conformitate cu legile eugenice și rasiale (vezi și igiena rasială).
3. dreptul la libertate pentru realizarea propriei personalități și datoria de a lega această libertate de conservarea și dezvoltarea speciei poporului și a rasei.

Aceste drepturi și îndatoriri creează o egalitate a tovarășilor poporului în etica vieții lor și, în același timp, respectă inegalitatea biologică fundamentală a tuturor ființelor umane.

Distrație sub svastică

O colecție de anecdote compilate de Gerhard Lauck

21.

Cu mult (prea mult timp în urmă) am fost numit "*nazist!*" de către persoane cărora li s-a spălat creierul pentru război în 1940. Nu a fost ușor să contrazic valul de prostie. Apoi, în 1942, m-am înrolat în CB-urile marinei ca alegere stupidă împotriva documentelor de recrutare care ar fi putut să mă facă un fund de haită. Trimis la Guadalcanal, mi-am pierdut o mână, un ochi și o mare parte din vedere la celălalt ochi. Singurul lucru permanent pe care l-am adus înapoi din război a fost o dorință arzătoare (niciodată realizată) de a mă pișa pe mormântul lui FDR.

După multe răsturnări de situație, am devenit birocrat (interviewator de plasament pentru Comisia de ocupare a forței de muncă din Texas) în 1970. Uităndu-mă la un loc de muncă de acțiune pozitivă care oferea un salariu și beneficii fantastice, am scris pe foaie "NUMAI NEGRU SAU MEXICAN!".

O femeie din birou și-a dat peruca peste cap. "Nu puteți face asta, pentru că este ilegal!". Răspunsul meu că acesta era adevărul nu a folosit la nimic. Ordinul a fost rescris. Așa că, în timp ce a rămas pe biroul meu, am riscat acea slujbă frumoasă spunându-le candidaților albi: "Doamne, nu vă pot oferi decât salariul minim, pentru că nu aveți culoarea potrivită". Apoi le-am arătat-o. De două ori bărbații au explodat: "Dacă aș ști cum să-i contactez, m-aș alătura naziștilor sau KKK!". Le-am spus dacă sunt sinceri și apoi le-am strecurat cele două adrese pe care le țineam la îndemână, spunându-le în același timp fiecăruia că dacă vor spune că le au de la mine, nu voi face decât să neg. Nu am dat niciodată curs.

Un liberal din birou a trimis o scrisoare anonimă supervisorului de zonă, cu o copie a unei scrisori către redacția din Dallas, sugerând că o persoană cu opiniile mele nu ar trebui să fie angajat al statului. Era supărat, dar nu avea niciun motiv de concediere. În plus, aparțineam tuturor celor trei mari organizații de veterani și știa că concedierea unui veteran cu handicap ar fi cauzat probleme. Am șocat forța de muncă de la birou spunând că în birou se afla un înjunghiator laș pe la spate. De ce? Pentru că în scrisoare era trecută adresa mea de domiciliu - nu locul unde stăteam în acel oraș - așa că de ce acest nume, cu excepția faptului că ei știau? Apoi a fost trimisă supervisorului de zonă în loc de sediul central al statului și puținii din afara biroului știau unde se află lanțul de comandă. De atunci încolo erau atât de speriați de mine încât se purtau ca și cum ar fi mers pe ouă. În plus, cei mai mulți dintre ei au devenit buni prieteni. După 4 ani și jumătate, am plecat cu un dosar perfect și recomandări pentru reangajare dacă m-aș fi răzgândit vre-

dată.

Așa că m-am întors la fermă și am scris atât de multe scrisori către redacție, încât un evreu din Dallas mi-a adresat o scrisoare în calitate de agent de propagandă pentru OEP în orașul meu natal. Poți fi sigur că poștașul știa cui să o livreze.

Apoi a început să-mi scrie o "doamnă creștină drăguță", hotărâtă să mă "salveze de păcatul antisemitismului". Cu toate acestea, într-o scrisoare mi-am exprimat părerea că bătrânul FDR, murdar, trădător și libidinos, a fost cel mai mare ticălos care a scăpat vreodată de ștreangul spânzuratului. Când m-a informat că era păcat să spui de rău despre morții care nu mai erau în stare să se apere, i-am spus că nu am văzut niciodată așa ceva în Biblie. Așa că am rugat-o să-mi trimită cartea, capitolul și versetul, dar informația m-a bucurat de două ori mai mult, deoarece descoperisem în ea o persoană care *nu* ar spune *niciodată* nimic rău despre bietul Adolph Hitler, care, de asemenea, fiind mort, nu-și mai putea apăra numele. Surpriză! Nu mi-a mai scris niciodată. Probabil că m-a considerat suficient de "salvat" și a petrecut timp cu alți bieți păcătoși.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUßERLANDSABTEILUNG

Number 108 Ausgabe 1973 24. April 2017 23:06

Der Kampf geht weiter !

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der 'Schattenwelt'. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrere von Massenmord, Verfolgung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht aufgehört, den Kurs der gesamten Welt umarmen heißt geführten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind weniger afrikanische Völker und Kammernommen nach Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstum ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Ein unvermeidliches Ereignis ist also dabei, die Völkermord - gegen alle weißen Völker (1 - zu Beginn, keine Mittel und Erweichung, Überforderung und Rassenunterschiede).

Ob "legal" oder "illegal", ob im "Waldweg" oder im "Straßenkampf", ob mit Propagandaarbeit hervorgeht oder auf einem Schicksalsschicksal anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lueck

Buletinul de ştiri NS
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de faţă
Interviu cu Molly

Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie şi artă.

Vă rugăm să descrieţi opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler şi Armata omenirii (www.measuringthecentury.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum şi mai am atât de multe de făcut. Studierea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informaţii. Caută informaţii despre un lucru şi găseşti alte două lucruri de cercetat. Te simţi un pic ca şi cum ai fi un arheolog, degropând trecutul îngropat. Un truc pe care îl ai prefera să nu fie scris la lumina. Putem mulţumi din nou

the **NEW ORDER**

Number 176 (137) Founder 1973 April 26, 2017 23:06

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in chaotic battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lueck

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info